

Bløtkaken

Sist oppdatert: 12. januar 2004

I

Der stod bløtkaken. Den flommet over av tykk, deilig krem. Langs kanten var det friske, røde jordbær. Silje trakk inn den søte duften. Om hun bare smakte litegrann? Bare tok litt krem på fingeren? Hun strøk fingeren langs kanten på kaken, stakk den full av deilig krem inn i munnen, mens hun så nervøst bort mot døren.

Det kom ingen. Hun tok litt til, pirket med litt av kakebunnen denne gangen. Fylte munnen med krem og kake. Tygget så fort hun kunne og svelget. Det var stille i gangen, men hun hørte de andre oppe på kjøkkenet. Bare en bit til. Denne gangen tok hun med et jordbær også, stappet det inn i munnen med krem og kake, tygget og svelget.

Hun lukket døren til gangen. Det var et stort søkk i kaken nå. Om hun tok litt mer mot midten, ville det se ut som om noen hadde tatt et kakestykke. Hun gjorde det, skyflet kaken innpå. En bit til, også enda en. Hun følte seg kvalm, og hadde vondt i magen. Bare litt til, der hørte hun mor gå ut av kjøkkenet. Ville hun komme ned kjellertrappen? Nei, gudskjelov, hun gikk ut.

Silje så mot kjellervinduet. Der var mors ben. Tenk om hun bøyde seg og kikket inn. Silje stilte seg flatt inn til veggen. Hun så bort på kaken. Nesten halvparten var borte nå. Hva skulle hun si til de andre. På kjøkkenet oppe hørte hun tassingen til Felix. Ja, hun kunne si det var Felix som hadde vært i kjelleren og spist kaken. Hun lot døren stå oppe i det hun gikk opp. Følte seg så kvalm og dårlig. Utslitt slang hun seg ned på senga. Aldri mer ville hun spise bløtkake.

II

Ann-Karine var så glad at hjertet kunne breste. For litt siden hadde hun vært lei seg fordi Felix hadde spist opp halve bursdagskaken hennes. Men nå, når resten av den sto der vakkert pyntet og med tente lys, var hun bare lykkelig. Hun så rundt på alle som var der. Mor, far, Silje. Og alle vennene, Richard, Maja, Sofie, Vilde og Mikkel. Øynene deres lyste av forventning. Det var henne de ventet på, at hun skulle blåse ut lysene og dele ut kaken. Så skulle alle få kose seg med deilig krem og herlig kake. Ingen kunne lage kake som pappa.

Å, så glad hun var i pappa i dag. Å, så glad hun var i dem alle sammen. Hun greide å blåse ut nesten alle lysene. Etterpå delte hun kaken nøye opp i stykker. Alle skulle få like mye. Hun så ned på kakestykket sitt der det breiet seg ut over tallerkenen. Det bare ventet på at hun skulle spise det. Hun sitret av forventning.

Nå kom Markus også, hun trodde ikke han ville komme, for han hadde ikke vært på skolen i dag. Han var blid og smilte over hele ansiktet. Det var godt å klemme ham og å motta lykkønskningene hans. Men det var ikke mere kake igjen til ham. «Han skal få av meg!» sa Ann-Karine, og delte kakestykket sitt.

Nå var ikke kakestykket hennes så stort lenger. Men det så like godt ut for det. Hun stakk skjeen langsomt gjennom kremen. La den på tungen og lukket munnen sakte. Hun lukket øynene. Å, så herlig det smakte.

Fil osofiske spørsmål

1. *Hva er det som er så fristende med bløtkaker? Er det utseendet, lukten, smaken, mykheten, det at den er så søt og god - eller er det alt på én gang? Er alt som smaker søtt fristende? Hadde du blitt fristet til å drikke søl evann dersom du hel te på masse sukker først? Hvis ikke, hvorfor?*

2. *Silje visste at hun gjorde noe galt når hun stakk fingeren i kaken. Det var jo søsterens bursdagskake. Likevel gjorde hun det. Er det fristende å gjøre det vi vet er forbudt? Hvorfor gjør vi det:*

- *for å vise (overfor oss selv eller overfor andre?) at vi er tøffe og modige?*

- *for å vise (overfor oss selv eller overfor andre?) at ingen bestemmer over oss?*

- *for å oppleve noe som ikke andre opplever og som vi derfor kan skryte av etterpå?*

Hvis ingenting var forbudt, hadde ingen behøvd å tøffe seg da?

3. *Silje er litt redd mens hun står der og tyvspiser, som om hun var en liten, engstelig mus som er redd for å bli oppdaget. Men Silje har noe som en mus kanskje ikke vil le hatt: dårlig samvittighet. Hun blir kvalm og dårlig og det er nok ikke bare på grunn av all kremen...*

Når får vi dårlig samvittighet? Er det bra at vi får dårlig samvittighet eller hadde det vært best om vi aldri hadde denne følelsen? Vil le menneskene vært slemme hele tiden om de ikke følte dårlig samvittighet for det de gjorde?

4. *Silje la skylden på hunden Felix. Dermed slapp hun kjeft for å ha spist opp halve kaken. Var det dårlig gjort? Tror du Felix ble lei seg for å få skylden for kaketyveriet? Hvis ikke, var det da greit å legge skylden på Felix?*

Hva er verst: å innrømme at du har gjort noe galt og så få kjeft for det eller å legge skylden på andre og sitte igjen med dårlig samvittighet? Hva vil le du ha gjort hvis du var Silje? Er det riktig at ærlighet varer lengst?

5. *Ann-Karine var glad hun, selv om halve kaken var borte og selv om hun ga bort halve stykket sitt til Markus som kom senere. Hvem tror du var mest glad: Ann-Karine som nesten ikke fikk noe kake eller Silje som fikk halve kaken alene? Hvilket kakebit tror du smakte best: Ann-Karines første bit ved bordet eller Siljes første bit i kjelleren?*

Hva tror du Ann-Karine hadde tenkt om hun visste at det var Silje, og ikke Felix, som hadde spist på kaken? Hva om det var pappa som hadde vært i kjelleren og tyvspist, hva ville Ann-Karine tenkt da?